

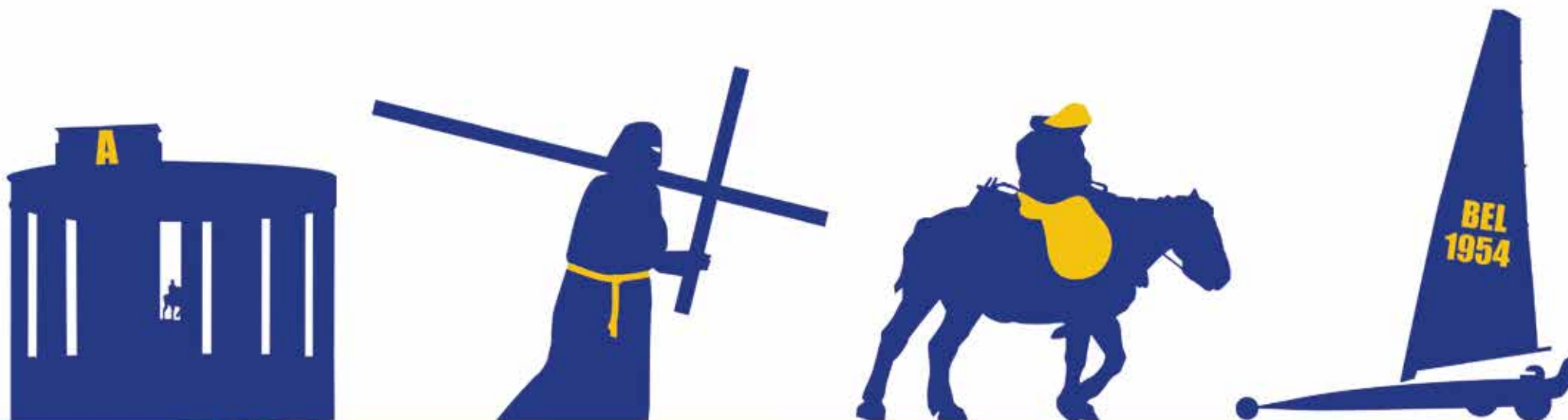
TERUGBLIK OP
35 JAAR
HAVENZATE
1970-1983-2018

Overzicht

Voorwoord.....	5
Historiek: 1970 - 1983 - 2018	6
· Hoe het begon, 1970 - 1983.....	6
· Op 1 mei 1983 opent Havenzate officieel de deuren	9
Havenzate, een fijne plek om te wonen en te werken	29
· Reacties van cliënten en medewerkers.....	29
· Projectwerking Care∞Work - Special Olympics - SMOG	51
· Havenzate vandaag	57
Havenzate, het bestuur... een zoektocht naar centen.....	60
· Fundraising-activiteiten	60
· Vriendenkring Havenzate.....	60
· Samenstelling raad van bestuur en algemene vergadering	65
Afscheid nemen.....	67
Dank aan.....	68
Doe een gift.....	69
Contactgegevens.....	70
De naam 'Havenzate'	72

WE SERVE

LIONS WESTKUST

Voorwoord

Na haar oprichting in 1970 kon de vzw Havenzate pas operationeel worden in 1983. Het bekomen van de nodige wettelijke erkenning en het bijeenbrengen van de essentiële financiële middelen was een bijzonder moeilijk en langzaam proces.

Toen in 1983 de eerste volwassen mindervaliden konden opgenomen worden was Pierre-Paul Bloeyaert de directeur en dat is hij al die jaren gebleven. Wanneer hij op het einde van de maand aan een welverdiend pensioen begint, is dat het gepaste moment om de eerdere publicatie van de geschiedenis van Havenzate verder aan te vullen en te vervolledigen. Sedert 1983 evolueerde het aantal personen die begeleid worden van 6 naar 67 tot op vandaag. Elke dag leiden 45 gemotiveerde medewerkers alles in goede banen. De vzw Havenzate is in Veurne een volwaardig instituut geworden met een belangrijke dienstverlening in de regio.

Dit document wil een summier overzicht brengen van de voorbije periode en een bijzondere dank verwoorden aan allen die een bijdrage geleverd hebben tot de groei en ontwikkeling van wat Havenzate vandaag geworden is. Maar ook in de toekomst blijven we voor nieuwe uitdagingen staan. We moeten blijvend fondsen verwerven zodat we voortdurend de noodzakelijke verbeteringen in onze huisvesting kunnen blijven aanpakken.

Luc Decramer
Voorzitter
25 januari 2019

Historiek: 1970 - 1983 - 2018

Hoe het begon, 1970 - 1983

Op 13 oktober 1970 wordt vzw Havenzate geboren, een initiatief van enkele notabelen uit de regio, ontstaan vanuit het idee van een aantal bestuursleden van een beschutte werkplaats in Veurne om voor die doelgroep een tehuis op te richten in Veurne. Voor die doelgroep van volwassenen met een handicap bestond toen weinig opvang. De doelstelling van de nieuwe vzw: *‘de organisatie, het beheer en de administratie voor homes bestemd tot het opnemen van geestelijk gehandicapten.’*

In de periode 1971 - 1972 proberen de leden van de vzw het geheel in de

regio vorm te doen krijgen. Ondanks hun inzet om financiële middelen te verzamelen en hun licht op te steken bij vergelijkbare projecten, mist de vzw de financiële kracht en de mogelijkheid om de effectieve start waar te maken.

In 1973 ziet de situatie er ineens rooskleuriger uit: de vzw krijgt versterking van leden van de Lions Club De Panne die het initiatief permanent willen steunen, zowel financieel als door de persoonlijke inzet van mensen in het bestuur van de vzw. De mensen die toen deel uitmaakten van de dynamische raad van bestuur hebben een belangrijke rol gespeeld bij het tot stand komen van tot wat Havenzate vandaag is uitgegroeid: voorzitter Jacques Claeys, secretaris-penningmeester André

Platteau en beheerder Frans Verriest. Mevrouw Gerda Ardies en mevrouw Frieda Dorné brengen hun expertise uit de sector mee in de vergaderingen.

Datzelfde jaar doet er zich een unieke kans voor: het leegstaande ‘moederhuis’ van mevrouw Leontine Vandenbussche staat te koop. Met financiële steun van de Nationale Loterij, de actie Boemerang en de Provincie West-Vlaanderen, aangevuld met eigen fondsen van de vzw die worden aangebracht met inbreng van Lions Club De Panne, komt de aankoop effectief tot stand op 17 juni 1973. Na het verlijden van de koopakte heeft de vzw al een tekort om de registratierechten, het ereloon van de notaris enz. te regelen.

Om een kaskrediet te krijgen bij een bankinstelling ondertekenen alle 28 leden van de Lions Club een verbintenis met een hoofdelijke borgstelling ten bedrage van elk 25.000 BEF (€ 619,74), een aanzienlijk bedrag in die tijd.

In de jaren **1974 - 1982** worden er plannen opgemaakt voor een tehuis met 30 plaatsen voor personen met een handicap en 2 appartementen voor inwonende gezinnen (voor directie en onderhoud). De architecten Jean Cosaert en Carl Steyaert ontwikkelden de plannen voor een grondige verbouwing.

De vzw Havenzate bezit nu een gebouw en schulden, maar er moeten opnieuw centen worden

Havenzate-stichters in de bloemetjes

Het Wekelijks Nieuws 3de 1995

Onlangs ging in de stenen zaal van het landhuis, de viering door van het 25-jarig voorzitterschap van v.z.w. Havenzate van Jacques Claeys en de 25-jarig lidmaatschap van Maurice Debra. Wegens ziekte was deze laatste verhinderd op de bijeenkomst.

Op 13 oktober 1970 werd de v.z.w. gesticht door zes mensen uit de regio, waarvan tot op vandaag beide

gevierden nog altijd deel uitmaken.

Onder hun impuls kreeg de vraag naar bewoning voor licht en matig mentaal gehandicapten in het Veurnse een eerste start.

De huidige erkenning staat in voor de opvang van 40 gehandicapten en geeft tewerkstelling aan 27 personeelsleden.

Deze realisatie zou niet mogelijk geweest zijn zon-

der de inzet van een aantal mensen die geloofden in het project, en er zich gedurende al die jaren steeds voor hebben ingezet.

Tijdens de viering kregen de betrokkenen felicitaties vanwege het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap en een geschenk vanuit de v.z.w.

Het geheel werd besloten met een receptie.

De gevierde Jacques Claeys en echtgenote (midden), met leden van de beheerraad, de heren Bloeyaert, Verriest, Platteau en Dehaene, alsook burgemeester Marchand. (FS)

gezocht. De vzw zet zich actief in om de nodige fondsen bij elkaar te krijgen door allerlei acties zoals TAPTOU, interclub, tennistornooi, het overleg met de ministeriële diensten om bouwtoelagen te realiseren. Ze organiseren tal van initiatieven om financiële middelen te verzamelen zoals een aanvraag voor de Prijs Nationaal Werk Lions, met een deelname aan de Wies Anderson Show, ze richten concerten in, een wijnverkoop,...

Bij al die pogingen om het initiatief van de grond te krijgen in de regio en voldoende financiën te verwerven, is er zeer nauw contact met de andere serviceclubs, waaronder Rotary, Fifty One, Kiwanis, Ronde Tafel, Soroptimist. Allemaal staan ze positief tegenover het te realiseren doel. Het is de start van de eerste interclubavonden waarvan de opbrengst ten voordele

is van het tehuis. Eind december 1973 noteert de vzw dat alle hulp- en steunacties van sympathiserende lokale verenigingen dat eerste jaar een bedrag van zo'n 300.000 BEF (€ 7.436,81) bijeen hebben gebracht.

Op 16 november 1976 starten eindelijk de bouwwerken. Maar de financiële middelen zijn beperkt en af en toe moet er worden gewacht om verder te kunnen met de werken tot er opnieuw een financiële inbreng is of tot subsidiebeloftes van de overheid worden ingelost.

De tijd dringt: iedereen staat te popelen om de deuren te kunnen openen van het tehuis. Een aantal nog af te werken dossiers vergt echter ook nog heel wat tijdsinvestering.

Om de effectieve start mogelijk te maken van het tehuis en om de laatste

inrichtingskosten te betalen, is er nood aan voldoende financiële ruimte, want de betoelaging komt altijd nadien. Verschillende firma's uit de streek worden daarvoor aangesproken en een aantal gaat akkoord om financieel renteloos te lenen aan de vzw. Westimex, Frigilunch, Boerenbond, Essor, Litto, Braet en verschillende bevriende Lions Clubs uit de provincie zijn bereid om met een bedrag over de brug te komen dat ze renteloos lenen aan de vzw, maar dat terug te betalen is over een periode van 5 jaar.

Na een intense periode van voorbereiding en verdere afwerking komt op 1 mei 1983 de erkenning van het tehuis door de toenmalige minister van Welzijn en Gezondheid Rika Steyaert.

Op 1 mei 1983 opent Havenzate officieel de deuren

Directeur Pierre-Paul Bloeyaert was aangesteld in de algemene vergadering van de vzw en zorgt vanaf eind 1982 voor de verdere afwerking van de liggende dossiers omtrent bouwuitvoering en bouwtoelagen. Hij zet zijn schouders onder de uitwerking van contacten met diverse diensten tot opname van personen met een handicap, hij bereidt de effectieve start voor van het tehuis, hij houdt zich bezig met de aanwerving van personeel en start met een kersverse ploeg medewerkers. Dat zijn Carine Dumolin, Willy Vanbiervliet en vrijwilligster Martine Masscheleyn als begeleiders/opvoeders, Rita Deburchgraeve, Irene Cuvelier en Lucienne Declerck vormen samen

het eerste halftijds werkende team onderhoud/logistiek en voor de medische ondersteuning zorgt dokter Dirk Vercruyce.

In de periode 1984 - 1985 wordt vastgesteld dat er een kleine groep mensen uit de boot valt bij de tewerkstelling in de beschermde werkplaats, en dat de erkenning voor 30 tewerkgestelde personen te hoog gegrepen is voor de regio omwille

van wijzigingen in de redenering naar opvang toe.

Na gesprekken met de bevoegde administratie van het Fonds 81 kan een erkenningsaanpassing worden gerealiseerd. Vanaf februari 1985 is het tehuis ook erkend als bezigheidshome: een 'tehuis niet werkenden'. Een aantal bijkomende opnames kan onmiddellijk worden gerealiseerd en het personeelsbestand wordt verhoogd.

Havenzate opent op 1 mei te Veurne

Huis van madame Sigaar wordt een thuis voor gehandicapten

Pierre-Paul Bloeyaert en zijn vrouw Karine, twee gemotiveerde jonge krachten worden directeur en opvoedster aan het tehuis Havenzate. (foto MVN)

Honderden Veurnaars zijn geboren in de kraam-inrichting van Leontine Vandenbussche, beter gekend als madame Sigaar. Later werd dit gebouw, gelegen helemaal op het einde van de Noordstraat nabij het vliegveld van Koksijde, nog een tehuis voor verlaten kinderen. Vanaf 1 mei wordt het een erkend gezinsvervangend tehuis voor meerderjarige alleenstaande en tewerkgestelde gehandicapten. Het heet dan Havenzate of veilige toevlucht in haven en goed.

Er zijn ruim 10 jaar aan voorafgegaan eer men tot deze openstelling is gekomen. Een rijp overwogen project dus, opgebouwd naarmate de mogelijkheden en de financiën. Immers reeds in 1970 werd de vzw Havenzate gesticht door enkele privé-initiatiefnemers met het doel de organisatie, beheer en administratie van homes bestemd voor het opnemen van verstandelijk gehandicapten. De werking sluimert enkele jaren wegens gebrek aan financiën tot de Lionsklub zich einde 1972 achter dit project zet. Het jaar daarop wordt, met de hulp van de aktie Boemerang en de nationale loterij de leegstaande kraaminrichting van Leontine Vandenbussche aangekocht.

Het gebouw is geschikt voor home maar er moet nog veel worden aan verbouwd en vernieuwd. Dat blijkt ook uit de cijfers die Havenzate nu vrijgaf. De aankoop kostte 4,3 miljoen, de aanpassing 13,4 miljoen, de installaties 0,8 miljoen en de meubilering 0,4 miljoen. Om de kosten te dragen kreeg de vzw 14,5 miljoen staatstoelagen en 4,3 miljoen giften. Dat waren de cijfers tot einde 1982.

Op 18 januari jl. kreeg de vzw vanwege gemeenschapsminister Steyaert de erkenning als home voor 30 werkbekwame gehandicapte mannen en vrouwen, dit vanaf 1 april. Inmiddels is het gebouw ook helemaal klaar. Nu moet de vzw nog de werkingskosten overbruggen

voor een periode van 2 jaar terwijl in 1983 reeds meer dan 2 miljoen werd uitgegeven voor meubelen, keukeninrichting, enz. Vandaar dat nog een oproep wordt gedaan voor giften die men kan storten op rekening 384-0448508-04.

Op 1 mei start het home met 8 tot 10 inwoners en geleidelijk zal dit aantal opgevoerd worden. Tot maximum 30. Daarbij houdt men zich strikt aan de omschrijving alleenstaande, werkbekwame gehandicapten van beider geslacht terwijl kan afgeweken worden van het feit dat zij volwassen (21 jaar) moeten zijn. Om opgenomen te worden moet men een psycho-pedagogisch, medisch en sociaal onderzoek ondergaan. Bovendien moeten zij een aantal leefregels willen respektieren. De bedoeling is via een aangepaste huisvesting en met een pedagogische begeleiding trachten de alleenstaande gehandicapte in zelfstandigheid en zelfredzaamheid te stimuleren en verder te ontwikkelen. Zij betalen ook een dagvergoeding terwijl het ministerie

Bouwdossiers die werden afgewerkt over de periode 1980 – 1982 met het oog op een betoelaging van de overheid worden afgerond. Wanneer de vzw die bedragen ontvangt, zijn er eindelijk financiële middelen om de werking goed uit te bouwen.

Het project wordt ook jaarlijks gesteund door de omliggende gemeenten. Dat gebeurt op basis van aanvraag en toezending van informatie, die dan wordt goedgekeurd.

In de jaren 1986 - 1989 zijn er heel wat ontwikkelingen in de sector rond zelfstandig wonen. Door het wijzigen van het gedachtegoed rond opvang en begeleiding beslist de raad van bestuur afzonderlijke bewoning te realiseren voor de personen die buitenshuis werken en afzonderlijke lokalen voor de organisatie van dagactiviteit voor

personen die niet extern kunnen werken. Door de volle bezetting en de twee werkingen die naast elkaar moeten wonen dringt bijkomende ruimte in het tehuis zich op.

De eerste plannen om 2 woningen te bouwen op het domein van de vzw worden uitgevoerd. Mensen beschikken er over een afzonderlijke kamer, een gemeenschappelijke ruimte en er kunnen maximum 4 personen samenwonen. Deze realisatie komt tot stand met de financiële hulp van een milde schenker.

De erkenning voor het 'tehuis niet werkenden' wordt uitgebreid met 5 personen. Er kunnen nu in totaal 15 mensen worden opgenomen.

De eerste aanzet wordt gegeven om een bouwplan uit te werken voor een dagpaviljoen met een leefruimte, een badkamer aangepast voor

rolstoelgebruikers en een atelier voor dagactiviteit.

De directeur vertrekt uit het appartement in het tehuis. Zo kan ook deze ruimte ter beschikking worden gesteld van de opgenomen cliënten. Dat brengt het aantal cliënten op 30 en er werken dan 18 personeelsleden.

In de jaren 1990 - 1995 organiseert de Lions Club het Paasconcert om de nodige fondsen voor het project in te zamelen. De formule is een succes: een hoogstaand klassiek concert, voldoende sponsoring door de Lions-leden, alle Lions-leden zetten zich enorm in bij de voorbereiding, de avond zelf en achteraf. Zo blijven de kosten beperkt om het orkest te betalen. De publieke belangstelling en opkomst is groot en dat resulteert in een aardig bedrag dat achteraf aan het tehuis wordt geschonken. Dat

motiveert de Lions Club om het Lions Paasconcert elk jaar op paasmaandag te organiseren, als een vaste waarde.

In die periode wordt het tehuis uitgebreid met 3 woningen (5 in totaal) op het domein en met de aankoop van een woning in de Noordstraat 159. De werkingen krijgen ademruimte, nieuwe dynamiek kan zich ontwikkelen. Alle extern werkende personen beschikken

nu over een eenpersoonskamer. In het hoofdgebouw komen de diensten, de dagwerking en de woonfunctie die nog blijft op één- en tweepersoonskamers.

Door tussenkomst van Maurice Debra verkrijgt de vzw de schenking over een woning met bijhorende grond in Sint-Idesbald. Omwille van de zeer goede ligging en mogelijke opbrengst voor de vzw beslist de raad van bestuur om dat eigendom te verkopen. De mooie opbrengst ervan betekent opnieuw financiële stimuli voor de projecten van de vzw.

De erkenning van het 'tehuis niet werkenden' wordt uitgebreid met 5 personen zodat de totale erkenning op 20 komt, naast de erkenning voor 20 personen 'tehuis werkenden'.

André Platteau - jarenlang de drijvende kracht in de vzw - neemt op 23 april 1992 ontslag uit de raad van bestuur van de vzw, Lieven Dehaene komt in zijn plaats als secretaris.

Op 19 juni 1993 viert de vzw in werking haar 10-jarige bestaan met een tuinfeest waarop heel wat genodigden uit de regio aanwezig zijn.

Op 11 juni 1994 is het opnieuw feest. Lions Club De Panne bestaat 40 jaar en bij die gelegenheid is er de eerste steenlegging voor de bouw van het dagpaviljoen.

In oktober 1995 worden de twee stichters van de vzw in de voormalige zittingszaal van het Landhuis in de bloemetjes gezet voor hun 25 jaar inzet: Jacques Claeys en Maurice Debra.

Eind 1995 kan, na de nodige goedkeuringen, worden gestart met de bouw van het dagpaviljoen.

In oktober 1996 wordt het dagpaviljoen in gebruik genomen en wordt er een tweede leefgroep in het tehuis opgestart. Dit is een grote verbetering in het aanbod van de woonaccommodatie. De

luchtige leefruimte, de atelierruimte en de installatie in de badkamer van een hoog/laag bad (type Parkerbad) betekenen een verhoogd comfort voor de mensen.

Met de inspraakbesluiten van de Vlaamse Overheid komt er in het tehuis ook een gebruikersraad. Leden van de gebruikersraad bespreken hun wensen en verlangens naar wonen toe, krijgen informatie over het reilen en zeilen van de vzw, de intenties voor de verdere realisatie van de vzw, enz. Met het oog op die zaken is er een vertegenwoordiger van de gebruikersraad, Michiel Dumortier, aanwezig in de raad van bestuur van de vzw. Het aantal cliënten bedraagt nu 41, het aantal personeelsleden 27.

Op 11 juni 1998 neemt voorzitter Jacques Claeys ontslag uit de raad van

bestuur van de vzw, en wordt Jean Cosaert die eerder al lid was van de algemene vergadering van de vzw, aangesteld als voorzitter.

Eind 1999 neemt de heer Frans Verriest ontslag uit de raad van bestuur van de vzw. De heer Luc Decramer, reeds lid in de algemene vergadering, komt de raad van bestuur versterken vanaf die datum.

De afzonderlijke werking, de dagateliers en de woonbegeleiding worden opgestart, omdat ze afzonderlijk inhoudelijk beter kunnen worden uitgewerkt, en bovendien kan een vaste ploeg zorgen voor continuïteit en verdere opbouw.

In de periode 2000 - 2001 wordt een woning aangekocht in de Pannestraat 197 in Veurne. Hiermee kan aan de interne vraag voldaan worden om een

aantal mensen zelfstandiger te laten wonen en dat biedt ook een oplossing voor een aantal mensen die nog altijd de kamer moeten delen met een medebewoner.

De Lions Club De Panne Westhoek organiseert de 'Sylvester party'. Met dit evenement willen ze nog andere kanalen aanboren om financiële middelen bijeen te krijgen om de werking van het tehuis te verbeteren. De formule slaat aan en is voor herhaling vatbaar, ondanks de zware inspanningen die zo'n organisatie met zich meebrengt op een oudejaarsnacht.

Ook de andere serviceclubs in de streek komen over de brug met financiële input. Aan al onze concrete vragen wordt er positief gevolg gegeven. Kiwanis Zilvermeeuw, Soroptimisten, Rotary, Ronde Tafel,

Rotaract,... staan allemaal sterk achter het project en leveren positieve inspanningen om het te steunen.

In 2002 is er de eerste uitnodiging van Lions Club Tessenderlo om een gezamenlijke activiteit te organiseren, samen met organisaties voor personen met een handicap uit Tessenderlo, die hier tijdelijk op vakantie zijn. Voor beide organisatie is die activiteit een enorm succes, waaruit goede contacten groeien in de loop der jaren.

Door de veroudering van de bewoners en de veelvuldige werkloosheid breiden de dagateliers uit. De ruimtes voelen aan als te krap, activiteiten organiseren vergt creatieve organisatie,... Door de groei ontstaat een gevoel van ruimtetekort.

In 2003 wordt de zolder verbouwd tot een ruimte met 4 bijkomende kamers

om aan de nood voor individuele kamers te voldoen. Nu beschikt iedereen over een eigen kamer in het tehuis.

In de periode 2004 - 2007 worden plannen uitgewerkt voor een aanbouw aan het bestaande tehuis, want de grootkeuken is dringend aan vernieuwing toe om te voldoen aan de strenge HACCP-normen van het Federaal Voedselagentschap. De kamers moeten worden uitgerust met individueel sanitair, er is nood aan bijkomende ruimte voor dagactiviteiten, de twee bestaande leefruimten zijn te beperkt voor het aantal mensen die het tehuis opneemt, zodat een derde leefruimte een must is. Architect Philippe Steyaert werkt de opdracht uit. In die periode zijn er contacten met VIPA, Provincie West-Vlaanderen, Westkans - toegankelijkheidsbureau,

de brandweer, het Federaal Voedselagentschap, enz. om het dossier volgens de dan geldende normen in orde te brengen voor de uitvoering.

Op 18 maart 2006 brengt Ashok Metha, internationaal voorzitter van Lions Club, een bezoek aan onze instelling, want er is belangstelling voor ons project in de verre Westhoek. In de algemene vergadering van juni werd de heer Alain Delahaye opgenomen en nam de heer Joris Vandaele ontslag. Er zijn dan 49 cliënten en 34 personeelsleden.

Op 24 mei 2008 wordt de 25-jarige werking van Havenzate gevierd in de 'Stenen zaal' van het Landhuis in Veurne.

In augustus 2008 wordt, na de voorbereiding van het bouw dossier

Directeur Pierre-Paul Bloeyaert gehuldigd

Zilver voor Havenzate

Directeur Pierre-Paul Bloeyaert, ondervoorzitter Luc Decramer, voorzitter Jean Cosaert, secretaris-penningmeester Lieven Dehaene en burgemeester Jan Verfaillie bij de viering van 25 jaar Havenzate in het Landshuis. (JD)

- na aanbesteding - beslist om een nieuwbouw op te trekken als uitbouw aan het bestaande oude tehuis van het gebouw met 8 kamers, een leefruimte, een grootkeuken, een polyvalente ruimte. De totaal geraamde bouwkosten op basis aanbesteding bedragen € 1.561.097 voor de betoelaging voor de bouwkosten participeren VIPA/Nationale Loterij/ Provincie West-Vlaanderen hierin voor de helft van de kostprijs. De vzw moet instaan voor de resterende som.

In december 2008 beginnen de bouwwerken.

De aanvraag voor een tussenkomst bij United Fund for Belgium krijgt een positieve respons. De organisatie staat in voor de kosten van de inrichting van de hobbykeuken in de geplande nieuwbouw. Het aantal vaste cliënten is op dat moment 52, met een surplus

voor tijdelijk logement, het aantal personeelsleden 39.

2009 is het bouwjaar, met de gekende perikelen rond bouw en bouwvordering. In september wordt gestart met een werknemersvertegenwoordiging (syndicale delegatie) in het tehuis. Er wordt vastgesteld dat er sinds enige jaren een gestage groei is in aanwezigheid overdag van heel wat mensen in het 'tehuis werkenden'. De oorzaak van die aanwezigheid overdag komt zowel door de veroudering van de bevolking van het tehuis als door de vele periodes van werkloosheid. De onzekere economische toestand in diverse sectoren heeft ook een weerslag op de tewerkstelling in de beschermde werkplaats. De thuiszitters sluiten overdag aan bij de activiteiten van de ateliers van het tehuis. Die bewoners hebben duidelijk meer

interesse voor het aanbod semi-industriële arbeid (duiven ringen, verwerken van balpennen, ...). De hoge aanwezigheid overdag van mensen heeft zijn weerslag op het beperkt voorhanden zijn van geschikte arbeid/ruimte. Het aantal cliënten bedraagt 52, met een surplus voor tijdelijk logement - het aantal personeelsleden 41.

In oktober 2010 wordt de nieuwbouw in gebruik genomen na een bouwproces van iets minder dan twee jaar. Bij de ingebruikname is het duidelijk dat alle andere accommodatie ook aan vernieuwing toe is. Opties en financiële mogelijkheden komen aanbod in de raad van bestuur.

De opening op 16 oktober van de nieuwbouw gaat samen met de viering van het 40-jarige bestaan van de vzw en de installatie van het kunstwerk van Fernand Vanderplancke 'het jubileum van de liefde' dat ondertussen zijn plaats vooraan aan het gebouw heeft.

Het aantal cliënten bedraagt 52, met een surplus voor tijdelijk logement, het aantal personeelsleden 41.

In 2011 krijgen de nieuwbouwplannen voor het hoofdgebouw vorm. Er werd uitgegaan van een logischer indeling

B

E

D

A

N

K

T

!

in het gebouw, die door de groei in het huidige gebouw niet meer te realiseren is. De indeling wordt als volgt bekeken: de ruimten voor de slaapkamers en de leefruimte zullen gescheiden zijn van de administratieve ruimten. In het gebouw zullen op verschillende niveaus atelierruimten aanwezig zijn voor intern gebruik. Ook de technische lokalen zullen een geheel vormen. Besprekingen vinden plaats op de verschillende niveaus: met de raad van bestuur, de architect, de ingenieur, de gebruikersraad, het Vlaams Infrastructuurfonds, de Zorginspectie, de Provincie West-Vlaanderen, Enter, de brandweer, Stad Veurne... Er wordt beslist om in elk geval een nieuwbouw op te zetten en geen herconditionering van het bestaande gebouw uit te voeren. De voorgestelde plannen en financiële berekeningen worden gefinaliseerd, de afronding tot uitwerking kan gebeuren.

Er wordt gestart met een derde leefgroep, met de bedoeling de twee bestaande leefgroepen 'te ontlasten' qua aantal mensen. Bovendien kan de opvang/begeleiding overdag worden aangeboden aan verschillende externe personen die begeleiding wensen. Na een jarenlange vraagstelling tot uitbreiding van de erkenning, kan uiteindelijk een van de karige plaatsen worden toegekend uit de nieuwe erkenningsvorm DIO, Dienst Inclusieve Ondersteuning aan de vzw. Het aantal cliënten bedraagt 53 met een surplus voor tijdelijk logement, het aantal personeelsleden 41.

In 2012 brengen de leden van het Nationaal werk een bezoek aan de vzw, naar aanleiding van het ingediende dossier over onze bouw en toekomstplannen. De nieuwbouwplannen geraken in een eindfase om te worden ingediend

bij de bevoegde instanties. Door onduidelijkheid geraken ze echter niet echt weg. Ondertussen is de zoektocht lopende om een vervangingsgebouw te vinden voor 14 personen met bijkomende ruimten voor activiteiten/leefruimte. Dit moeten we tijdelijk huren tijdens de bouwperiode van het hoofdgebouw. In de regio staan er heel wat gebouwen die groot en goed zijn qua volumes maar die niet voldoen aan de gestelde eisen qua bewoning voor personen met een handicap. Ook het voormalige klooster van de Zwarte Zusters in Veurne, die als locatie goed werd bevonden door de Zorginspectie voldoet dan niet aan de brandweernormen. Met de bouw in het vooruitzicht wordt geopteerd om de 'zolder' definitief uit te werken als kantoorruimtes voor personeel werkzaam in de directe zorg voor onze mensen: atelierbegeleiders, een orthopedagoog, ergotherapeut,

coördinator, begeleiders externe projecten.

Vanaf 11 mei 2012 beschikt de vzw over een goedkeuring door de Federale Overheidsdienst Financiën inzake een erkenning om een fiscaal attest uit te reiken aan personen die aan de vzw een gift overmaken. Het aantal cliënten bedraagt 53 met een surplus voor tijdelijk logement, het aantal personeelsleden 42.

In 2013 worden de heren Christiaan Depla en Etienne Verdegem opgenomen in de algemene vergadering van de vzw, met optie om in de raad van bestuur van de vzw toe te treden. Na de algemene vergadering van juni wordt de heer Etienne Verdegem aangesteld in de raad van bestuur van de vzw.

Lions Club De Panne doet een zeer

grote financiële inspanning naar de vzw toe en schenkt 150.000 euro. Dit om de bouw doenbaar te maken en om de andere projecten van de vzw mogelijk te maken.

Begin maart wordt het bouwdoosier voor het hoofdgebouw na een laatste bespreking met de diensten ingediend bij het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA).

De inrichtingsplannen voor de zolder als kantoorruimte worden na de aanbesteding gegund aan de firma Desodt en de werken starten in september 2013.

De twee gebruikersraden van het tehuis smelten samen tot één geheel voor het gehele tehuis, met een vaste vertegenwoordiger in de raad van bestuur van de vzw. De heer Johan Decadt, die voorheen al de taak had

opgenomen voor het 'tehuis niet werkenden', zal dit nu ook doen voor alle erkenningen van de vzw.

In de zoektocht naar tijdelijke accommodatie voor de bouwperiode van het hoofdgebouw wordt de piste van tijdelijk containers uitgewerkt. Na becijfering, die een zeer hoge bouwkost aangeeft gezien de tijdelijkheid, en rekening houdend met de impact op het terrein worden de plannen niet weerhouden. Het rust- en verzorgingstehuis CLEP komt vrij, gezien hun bouwplannen gerealiseerd zijn in Alveringem. De eerste gesprekken worden met hen aangegaan en er wordt beslist om die locatie te huren bij positief bericht vanuit het VIPA.

De goedkeuring van het dossier blijft echter uit, met negatieve echo's rond de financiering vanuit de VIPA regelgeving.

Het aantal cliënten is gestegen tot 60 met een surplus voor tijdelijk logement, het aantal personeelsleden tot 42.

2014 blijft een jaar vol onzekerheden

naar effectieve betoelaging door het VIPA van het nieuwbouwproject. De Provincie West -Vlaanderen bericht positief over hun financiële aandeel in het project, zij het dat de start ervan binnen een zekere tijdsperiode moet gebeuren.

Het dossier met de aanvraag voor een betoelaging wordt ingediend bij het Lions Comité International Foundation (LCIF) voor een tussenkomst in ons bouwproject. Later op het jaar ontvangen we een positief bericht. Het aantal cliënten bedraagt 60 met een surplus voor tijdelijk logement, het aantal personeelsleden 42.

In 2015 neemt het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap de beslissing dat alle tot hertoe bestaande erkenningen worden opgegeven,

en dat alle voorzieningen instappen in het Flexibel Aanbod Meerderjarigen, het zogenaamde FAM, dit in voorbereiding naar de invoering van de Persoonsgebonden Financiering in 2017. De grote wijziging is dat alle personen met een handicap ingeschaald worden naar zorgbehoefte/zorgzwaarte en dat dit wordt uitgedrukt in punten: punten zorg/begeleidingsbehoefte, punten waarmee zorg/begeleiding kan worden ingezet. Hetzelfde geldt voor de personeelsleden die eveneens volgens functie omgezet worden naar personeelspunten. Naast de toekenning van een werkingstoelage en de eigen bijdrage van de persoon met een handicap moet

dit geheel in evenwicht zitten. Deze versnelde invoering van dit nieuwe financieringssysteem brengt heel wat vraagtekens en onduidelijkheden met zich mee, maar ook nieuwe mogelijkheden en uitdagingen. Personeelskaders vallen weg, het is mogelijk om flexibeler mensen op te nemen die een budget hebben. Dat betekent nieuwe opportuniteiten voor de vzw.

In juni 2015 neemt de heer Jean Cosaert ontslag als voorzitter van de vzw. De Raad van Bestuur stelt de heer Luc Decramer aan als nieuwe voorzitter. In de algemene vergadering wordt de heer Paul De Fraeye opgenomen als lid met opname in de Raad van Bestuur van de vzw.

De beslissing wordt genomen om het voorliggende bouwproject voor het hoofdgebouw, met goedkeuring

in autofinanciering door het VIPA, uit te voeren op voorwaarde dat er een lening wordt aangegaan, dit omwille van het feit dat de bouwbetoelaging door het VIPA niet meer op de 'klassieke wijze' zal gebeuren maar zal wijzigen onder de invoering van de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap. De dossiers voor de aanbesteding van de bouw en de lening worden gepubliceerd einde 2015.

Om zowel de huidige bouw als toekomstige projecten van de vzw financiële kansen te geven wordt er binnen de vzw de VRIENDENKRING HAVENZATE opgericht, met als doel financiële middelen te verzamelen bij firma's, personen, enz. om de toekomstige projecten voor de vzw financieel te helpen door de gewijzigde overheidsfinanciering.

Het aantal begeleidingen wordt vastgesteld op 65 met een surplus voor tijdelijk logement, het aantal personeelsleden op 43.

In 2016 wordt de totaalprijs voor de bouw geraamd op € 2.632.901 na de ontvangst van de prijzen en na de aanbesteding van alle

loten. De rentevoet van de laagste indiener bij de bank voor de lening is gunstig, gezien de beperkte financiële mogelijkheden van de vzw. De Raad van Bestuur neemt de beslissing om het bouwproject op te starten op 17 mei en de loten aan de respectievelijke aannemers toe te wijzen.

De verhuizing van 'cliënten' is vastgelegd op 28 april, na de nodige voorbereidingen en verdere afspraken met het OCMW van Alveringem rond het RVT CLEP in Hoogstade. De werking op twee locaties is

Q

adidas

B.A.P.
CALIFORNIA
SURF
WAVE SURF
EXP
TODOS SANTOS
LOS CABOS

TECH

Vertical stripes shirt

Nike polo shirt

1996
TR. SOF. EXPEDITION
& CO
SOUTH
G.M.T.
1996

Awesome
with a
PROTES!

Grey and purple diamond pattern sweater

White polo shirt with graphics

BROOKERS
PHILADELPHIA
No. 7
IMPORTED AND BOTTLED
IN THE U.S.A.
ESTABLISHED 1876
THE LIBRARY
BROOKERS

voor een kleiner tehuis niet evident. De opdeling van personeel, taken herinvullen, praktische invullingen (voeding, vervoer), enz. vergen heel wat organisatie en flexibele inzet van de mensen. Personeel en cliënten zullen ongeveer een periode van twee jaar van elkaar 'gescheiden' werken en leven. Regelmatig zijn er de nodige contacten van de staffuncties, bezoeken wederzijds van de leefgroepen aan elkaar, maar toch is de afstand niet evident.

Personen en bedrijven worden aangesproken om toe te treden tot de Vriendenkring Havenzate, want dat is uitermate belangrijk om de noodzakelijke fondsen voor de bouw en afbetaling van de lening te financieren wanneer de VIPA-betoelaging zou kunnen wegvallen.

Het aantal begeleidingen is gestegen tot 66 met een surplus voor tijdelijk logement, het aantal personeelsleden tot 45.

Vanaf 1 januari 2017 is de vzw zorgaanbieder voor Personen met een Handicap. Waar het voorgaande project FAM een aanzet was tot de invoering van de persoonsvolgende budgetten, is er nu de effectieve start in die zin. De wijze waarop we gefinancierd worden is door de inzet van de budgetten van de cliënten en de besteding van deze punten in

personeel om zorg en begeleiding mogelijk te maken. Waar dit gedurende de overgangsjaren gebeurde in een beheersovereenkomst met inwerking van een aantal garanties is dit nu een duidelijk afgewogen beheerssysteem. Elke wijziging, zoals bijvoorbeeld het overlijden van een cliënt, heeft een directe impact op het puntensysteem/inzet personeel. Alle kosten moeten individueel gerekend worden, met precieze aanwijsbaarheid.

2017 is het bouwjaar, met telkens dezelfde items die aan bod komen tussen bouwheer en aannemers. Er moet een evenwicht worden gevonden tussen de vragen/kostenverhoging, de mogelijkheden die zich aandienen, budgetbewaking... De wijziging in de plannen, namelijk het niet uitvoeren van het kelderniveau en de bouw van de tweede verdieping, geeft een totaal nieuwe

aanbestedingsprijs: € 2.750.000.

Er wordt een nieuwe website, www.havenzate.be, uitgewerkt, Havenzate krijgt een nieuwe huisstijl (briefpapier, de vriendenkrant,...). In voorbereiding naar de ingebruikname van het hoofdgebouw zorgt dit geleidelijk aan voor nieuwe dynamiek in het huis.

In de regio is er vraag naar samenwerking tussen de diverse spelers in de zorg voor Personen met een Handicap. Een eerste project is de uitwerking van het woonproject Berkenlaan, een samenwerking tussen de huisvestingsmaatschappij IJzer en Zee, de dienst begeleid wonen Vondels, de begeleidingsdienst jongeren Golbreker en onze vzw Havenzate. Ook andere projecten op het vlak van samenwerken worden opgezet, zoals 'Samen op het Suikerpark' met Rozenwingerd,

Lovie, Vondels, 'tAnder, evenals op het vlak van bewoning, dagactiviteit en vrijetijdsaanbod met onder andere Rozenkrans, Duin en Polder en Metgezel.

In de Raad van Bestuur komt er een vervolg op de eerdere woonnota en woonwensen voor de cliënten. De woningen op het domein, 5 in aantal, zijn dringend aan vervanging toe. Het is de bedoeling dat mensen die extern wonen ook het nodige wooncomfort krijgen. Nieuwe accommodatie dringt zich op.

Het aantal begeleidingen stijgt tot 67, het aantal personeelsleden tot 45.

Op 29 maart 2018 is het bouwproject af. De verhuizing om terug te keren kan worden georganiseerd. Iets minder dan 2 jaar werd gebruikt gemaakt van de tijdelijke locatie CLEP, tot ieders voldoening. Iedereen is tevreden

dat de werking weer op één locatie wordt gecentraliseerd waar iedereen samen is, waar alles weer kan worden uitgewerkt in een totaal nieuwe infrastructuur.

Door de interne verschuiving en de 'eindelijke' toekenning van bijkomend personeel kan de organisatie zich beter inhoudelijker versterken en de nodige personeelsleden hiervoor aantrekken.

Op 7 mei 2018 brengt Jo Vandeurzen, de Vlaamse minister voor Welzijn en Gezondheid, een bezoek aan het tehuis om de problematiek van betoelaging zowel naar bouw toe als naar afrekeningen van de werking te bespreken. Dit gebeurt in het kader van de verdere uitwerking van de bouwplannen voor de andere locaties van het tehuis (woningen op het domein, buitenwoningen,...) die dringend aan vernieuwing toe zijn

en waartoe al eerste gedachten naar uitvoering werden besproken.

Er wordt een procedure uitgewerkt met een extern selectiebureau voor de opvolging van de directiefunctie. De huidige directeur gaat met pensioen na zijn tewerkstellingsperiode vanaf de start van het project. De nieuwe directie komt in dienst op 1 juni 2018 om zich in te werken en een geleidelijke overgang mogelijk te maken.

Op 18 september 2018 vindt de officiële opening van het tehuis plaats.

Op de valreep van 2018 voorziet de VIPA-reglementering alsnog in een nieuwe reglementering rond betoelaging bij bouwprojecten, namelijk een dagbedrag voor wooninfrastructuur en een bedrag voor dagactiviteit.

Het aantal begeleidingen wordt vastgesteld op 67, het aantal personeelsleden op 45.

Op 31 januari 2019 zit de laatste werkdag van directeur Pierre-Paul Bloeyaert erop en vanaf 1 februari mag hij officieel van zijn pensioen genieten. Dan neemt Pascal De Ceuleners zijn taak volledig op.

Op 22 april 2019 staat de 30ste editie van het Paasconcert op de agenda. In 2019 vindt ook de 50ste Algemene Vergadering van de vzw Havenzate plaats - de allereerste was in 1970.

Havenzate, een fijne plek om te wonen en te werken

Reacties van cliënten en medewerkers

Directeur Pierre-Paul Bloeyaert heeft zich 35 jaar lang met hart en ziel ingezet om van Havenzate een warme, fijne plek te maken voor bewoners en medewerkers, vanaf de dag dat de deuren officieel opengingen. Daarvoor willen ze hem allemaal bedanken. We brengen een bloemlezing van al die positieve reacties; iedereen waardeerde hem voor zijn werk en de manier waarop hij met zijn mensen omging.

De bewoners vertellen waarom ze graag in Havenzate zijn. Over één ding zijn ze het allemaal eens: directeur Pierre-Paul mocht voor

iedereen gerust nog langer blijven...

Bewoners Leefgroep Karpel

Bert Rombaut werkt twee dagen in de week bij InterWest, waar hij stickers kleeft. In zijn kamer komt hij tot rust met een vleugje muziek en bij zijn knuffel Snoopy.

Joseph Boonefaas is een van de eerste bewoners van Havenzate, samen met Ronny, die intussen is overleden. Joseph werkte tot zijn pensioen bij InterWest, maar op zijn 74ste maakt hij zich nog graag nuttig. "Ik steek nu een handje toe bij de huishoudelijke taken: ik help de tafels zetten, maak de vuilnisbakken leeg... En er staan elke week leuke dingen op de agenda, zoals een keertje gaan winkelen met Ella in E5-Mode. Vorig jaar ben ik met mijn broer via de Lovie naar Oostenrijk geweest! Maar ik ga ook graag eens een 'Kriekske' drinken, en ik kijk ernaar uit wanneer er 's avonds frietjes op het menu staan! Directeur 'Paul' ken ik al heel lang! Hij zegt elke keer vriendelijk 'goedendag' als we hem tegenkomen!"

Steven Gysel voelt zich goed in Havenzate: "Voeger heb ik in de Huisjes gewoond, samen met Dirk. Maar hier ben ik ook graag, want het zijn allemaal lieve opvoeders! In de loop van de week ga ik helpen op het speelplein met bladeren vegen. Soms ga ik strijken in De Zonnebloem, of help ik in de bar met afdrogen of tafels schoonmaken. Hier in Havenzate maak ik af en toe de vaatwasmachine leeg. In de dagbesteding klief ik hout voor de aanmaakblokjes, soms bakken we appeltaart. In mijn vrije tijd ben ik graag bezig op mijn tablet. Daar volg ik elke dag de weerberichten van Sabine Hagedoren, mijn favoriete weervrouw! Ik vind het wel een beetje spijtig dat directeur Paul weggaat: hij organiseerde feestjes en recepties, en kwam altijd vragen hoe het met je was. Ik heb hem graag, hij was mijn 'maat', en ik ga hem een brief schrijven dat ik

het jammer vind dat hij met pensioen gaat!"

Dirk Dasseville woonde eerst in de Huisjes: "Na de Paasvakantie ben ik verhuisd naar het nieuwe gebouw en nu heb ik hier mijn eigen kamer! Patrick is mijn maat: we plagen elkaar graag! Normaal gezien ga ik werken in de Zonnebloem, maar nu even niet want ik heb een spierscheur opgelopen. In de Zonnebloem zorg ik voor de 'plateaus', help ik met afwassen en drank aanvullen. In de dagbesteding ga ik graag fietsen, en ik doe ook mee aan de Special Olympics, waar we met de gasten van Havenzate al heel wat medailles hebben gewonnen. Ik schreef me in voor zwemmen en lopen. In december hebben we in Duitsland kerstmarkten bezocht. Het schijnt dat directeur Paul hier vroeger nog heeft gewoond, en dat hij zijn

bureau had waar dat van 'madame Sigaar' zich bevond, de 'bazin' van het Moederhuis. Dat heeft mijn papa mij toch verteld. Ik ken de directeur als een vriendelijk man, die altijd persoonlijk naar je toe komt. De opening van het nieuwe gebouw heeft hij heel goed gedaan: er was een zonnetent, we hebben lekkere worstjes gegeten en een 'crème'..."

Bewoners van de Huisjes

Regine Dezeure werkt twee keer per week in de Veurnse rechtbank: "Daar ga ik brieven plooien! Tijdens de dagbesteding gaat mijn interesse vooral naar sportieve activiteiten: fietsen, netbal, badminton... Het nieuwe gebouw vind ik een hele stap vooruit. Het is veel mooier dan het oude gebouw en er is veel meer licht. Directeur Paul vond ik een hele toffe directeur! Hij heeft ervoor gezorgd dat

ik naar Havenzate ben kunnen komen. Hij is iemand die graag lacht, maar ik vind hem in zijn jeans en 'boai' wel beter... Minder streng dan vroeger met zijn chique kostuum, met zijn zwarte broek, zijn blauwe hemd en zijn zwarte vest!"

Eric Lanssen is al zo'n 30 jaar in Havenzate en werkte tot zijn pensioen in InterWest. In de dagbesteding vindt hij het bloemschikken best wel interessant. "Op dinsdag, woensdag en vrijdag help ik soms met poetsen en de vuilnisbakken wegbrengen. Ik ga ook graag op de markt een glaasje wijn of een pintje drinken. Soms, als de leiding meegaat, eten we een pannenkoek met een koffie erbij! Op directeur Paul konden we altijd rekenen als er 'spellementen' kapot gingen. Hij zorgde altijd voor een oplossing. Ik ga nog dikwijls op hem 'peinzen' als hij weg is. Hij zal toch wel eens langskomen om

goedendag te zeggen, hoop ik!"

Jan Vanden Bussche heeft het naar zijn zin in Havenzate sinds 1998: "Twee keer in de week doe ik begeleid werk bij de buitenschoolse kinderopvang Benjamien. Op donderdagvoormiddag vind je mij bij de groendienst. Tijdens de dagbesteding doen we kleine werkjes voor fabrieken, zoals de aanmaakblokjes maken. Bij deze semi-werkjes klieven we houten blokjes die we zo samenstellen dat ze kunnen dienen om wc-rolletjes op te steken. Ik ga ook graag zelfstandig wandelen met het hondje van kapper Benny in Veurne. Directeur Paul ken ik nog van Duin en Polder, toe hij daar opvoeder was. Hij is geen strenge directeur, maar vooral een vriendelijke mens."

Stijn Pattin verblijft al 16 jaar in Havenzate: "Vroeger werkte ik bij InterWest. Nu zorg ik voor de voorraad

en de pampers voor senioren in WZC Maria Troost in Veurne, op vrijdag ga ik in het Bakkerijmuseum om de 14 dagen foto's scannen. Tijdens de dagbesteding maak ik mee aanmaakblokjes, soms wandelen we naar de markt, op donderdagvoormiddag doe ik boodschappen voor de leefgroep, en ik teken ook graag. Ik zal het spijtig vinden dat Paul met pensioen gaat. Hij is een vriendelijke man die altijd goedendag zegt. Maar hopelijk komt hij nog langs, want hij woont niet zover, in Oostduinkerke!"

Henri Lameire woont al vanaf de eerste dag in Havenzate en kan heel wat herinneringen en anekdotes opdissen: "Directeur Paul heeft hier zelf nog gewoond en zijn bureau was waar 'madame Sigaar' van het moederhuis destijds zat. Heel lang geleden heb ik nog voor een zetelfabriek gewerkt,

maar die is in faling gegaan. Later heb ik bij de gemeente Koksijde gewerkt als straatveger bij de reinigingsdienst. Nu ben ik met pensioen en één keer per week ga ik helpen in de archieven. Daar hoor en zie ik veel en ik houd altijd mijn oortjes open! In Havenzate help ik bij het verdelen van de voorraad. In mijn vrije tijd kaart ik regelmatig en maak ik wandelingen. Directeur Paul is een 'gezapige mens' en altijd zegt hij goedendag, of je hem nu buiten of binnen Havenzate tegenkomt."

Julien Recour is samen met Henri Lameire toegekomen in Havenzate: "Wij waren de eerste bewoners! In het begin hield ik mij bezig met kaders persen in de Pannestraat. Later kon ik aan de slag in de beschermde werkplaats in Veurne. Tot enkele jaren geleden had ik duiven in mijn 'huisje'.

Toen zei directeur Paul dat ze weg moesten als er teveel waren. Maar hij was een bijzonder vriendelijke mens, en ik ging hem elke dag goeiedag zeggen. Ook zijn vrouw ken ik goed, die heeft hier ook gewerkt, maar later is ze naar het KEI getrokken. Ik ga ook wel eens graag een pintje drinken, in de Zeekameel, of in Café Paris. Als ik er al eens eentje te veel dronk, dan wist directeur Paul mij wel te vinden."

Gratiana Pauw nam haar intrek in Havenzate in 1995, 23 jaar geleden: "Ik werk in de voormiddag in de beschutte werkplaats in Diksmuide. We worden altijd gevoerd en teruggebracht. Na de middag typ ik op mijn laptop, we gaan samen winkelen, we eten samen of ik doe mee aan een activiteit, maar niet aan alle activiteiten. Dat mogen we zelf kiezen. Ik ben hier heel graag, want ze zorgen hier heel goed voor ons. Het

doet pijn dat directeur Paul weggaat. Het doet altijd pijn als er iemand verdwijnt, ik kan dat echt niet goed verwerken!"

Kurt Pollet woont al sinds 1992 in Havenzate: "We wonen met drie in een van de Huisjes. Ik heb hier in de loop van de jaren al veel nieuwe mensen zien komen bij de bewoners, maar ook bij de begeleiders, en zeker nu de nieuwbouw af is. Ik werk ook in Diksmuide, maar doe momenteel niet mee aan de dagbesteding. Wel stap ik mee met de wandelingen van de Dunetrotters, of doe ik mee met het volksdansen of je vindt mij in de lees- en schrijfgroep. Ik vind het jammer dat directeur Paul weggaat. Voor mijn verjaardag heb ik nog een kleurboek gekregen en toen ik hier 25 jaar was, heb ik een bon van 50 euro gekregen."

Verscheidene medewerkers

Velen hebben in Havenzate al heel wat jaartjes op de teller, het beste bewijs dat de collegiale en familiale sfeer er helemaal goed zit.

Isabelle Thabert solliciteerde in 1995 via een interimkantoor voor een job bij Havenzate: "Na zes maanden kreeg ik een vast contract. Ik ben hier blijven hangen door de fijne werksfeer. Onze cliënten zijn een beetje onze tweede familie! In de loop der jaren is de werking natuurlijk wel aangepast, maar in de zorg die wij aanbieden is continuïteit de rode draad. Ik werk in de dagbesteding en houd me vooral bezig met de atelierwerking. Dat is heel gevarieerd werk: bloemschikken, natuurbeleving, bakken, er is het papieratelier, de seniorenwerking... De cliënten zijn ook altijd trots wanneer de producten die zij maken

worden verkocht. Onze directeur zie ik vooral als een zeer correct persoon. Hij is een 'groepsmens', zowel voor zijn personeel als voor zijn cliënten. Hij kwam ook regelmatig overal poolshoogte nemen. Zaken zoals bloemschikken en feestelijke evenementen stonden altijd hoog aangeschreven. Na een nieuwjaarsreceptie bleven we allemaal samen regelmatig plakken, dan zagen we een 'andere' Paul, met een sterk groepsgevoel! Wat het werk betrof was hij heel punctueel: hij was altijd nauw betrokken bij de dagdagelijkse werking en wilde dat alles altijd perfect in orde was.

Davina Vanderwee werkt sinds 2007 als begeleidster in de dagbesteding: "Ik ben opgeleid als ergotherapeute en volg nog regelmatig cursussen. Werken in de dagbesteding is heel

gevarieerd, want de activiteiten zijn heel uiteenlopend: houtbewerking, semi-industrieel werk met onder meer een nieuw project in InterWest, intern is er de activiteit 'aanmaakblokjes': hout klieven, tellen, in zakjes steken..., er is het kaarsenatelier, de cliënten maken decoraties en juweeltjes. Er is ook een nieuw atelier in samenwerking met het atelier bloemschikken: de cliënten maken potjes in beton, onder meer voor het rouwcentrum... Over directeur Paul ben ik het eens met mijn collega's: hij was altijd een rustig en correct persoon, iemand die het beste voorhad met zijn cliënten en zijn personeel, bij wie je altijd terecht kon met je vragen. Hij had ook altijd vernieuwingsplannen in zijn hoofd, want ruime, mooie lokalen vindt hij heel belangrijk. Zelfs voor hij met pensioen gaat heeft hij nog plannen om de Huisjes te vernieuwen, met

grotere kamers!”

Linda Vandaele mag zich ook al bij de ‘anciens’ rekenen: “Ik maak al zo’n 28 jaar deel uit van het Havenzate-team. Van opleiding ben ik regentes Lichamelijke Opvoeding, maar toen ik was afgestudeerd was het niet eenvoudig om werk te vinden. Via iemand van de loopclub hoorde ik dat er hier een vacature was. Ik greep die kans hoewel ik geen ervaring had met mensen met een beperking. Na het eerste sollicitatiegesprek liet directeur Bloeyaert mij meerdere keren terugkeren... Later zei hij dat hij dit deed om mijn motivatie te peilen! Ik mocht dan toch beginnen als begeleidster in wat destijds het ‘bezigheidstehuis’ en het ‘tehuis werkende’ heette. Toen was er nog geen officiële dagbesteding. Wel was er een programma met activiteiten zoals bloemen planten in de tuin,

houtbewerking... Zelf ben ik gestart met het invoeren van sportactiviteiten. Later kwamen daar onder meer netbalcompetities bij met een andere instelling, en de Special Olympics werden een succes. Zoiets werkt ook motiverend! Dingen die je zelf graag doet, kan je beter overbrengen. In de loop der jaren kwamen er meer cliënten en werd de ‘dagbesteding’ ingevoerd. Dat had natuurlijk heel wat voordelen. Alles werd in structuren gegoten, de activiteiten werden duidelijk afgebakend. Onze cliënten krijgen in de dagbesteding de kans om eigenlijk zelfstandig te ‘werken’ met de nodige verantwoordelijkheidszin. Zo helpen we hen om hun capaciteiten te ontwikkelen, hun skills voor het individuele kunnen. Directeur Paul gaf ook de ruimte om onze cliënten hun eigen talenten te laten ontwikkelen. Hij was altijd geïnteresseerd in nieuwe voorstellen, als je ze ook concreet

kon uitwerken. Dankzij hem heb ik de mogelijkheid gekregen om onder meer het deelnemen aan de Special Olympics uit te werken. Dat hield ook in dat ik sponsoring zocht voor onze cliënten, en ik ging ook zelf mee naar de wedstrijd. Ook Paul liet zich zien bij de opening van de Specials. Af en toe bleven we met de cliënten bij het vieruurtje wel eens ‘plakken’ bij de koffie, samen gezellig in de zetel... Dan kwam Paul wel eens zeggen dat het tijd was voor de volgende activiteit...”

Edith Deriemaeker kwam 24 jaar geleden in dienst toen Havenzate begon te groeien: “Het budget liet dan toe dat er een orthopedagoog werd aangeworven, wat toen ‘gedragsdeskundige’ werd genoemd. Eigenlijk heb ik toen doelbewust voor het kleinschalige van Havenzate gekozen. Een beetje met een bang hart sprong ik samen met directeur

Paul op de tandem die het team leidde, maar het klikte! Paul is iemand die het werk inhoudelijk zeer goed kent, maar die ook de mensen goed kent. Hij had ook zijn eigen visie, die niet altijd met de mijne strookte, maar hij was altijd bereid om te luisteren en hij gaf je de ruimte en de tijd om een idee of project in de diepte uit te werken. Havenzate is in al die jaren ook sterk geëvolueerd en is vandaag veel meer dan een instelling met leefgroepen van mensen met een beperking. Havenzate is geëvolueerd van een groep met 20 cliënten naar 67 cliënten die worden ondersteund en begeleid via verschillende leefgroepen volgens hun individuele behoeften. Paul en ik zijn post 68-ers, we komen uit een periode dat je dacht vanuit de gemeenschap en de waarden van de gemeenschap inzag. Nu stellen we meer individualisme vast. Uiteraard hebben we respect voor het individu

maar het gemeenschapsgevoel is even belangrijk en moeten we bewaren. De charme van Havenzate zit hem in het feit dat we ondersteuning bieden aan mensen met elke beperking en we leggen het accent op het regionale. Paul is sociaal assistent van opleiding en vindt familiale waarden erg belangrijk. Zijn bedachtzaamheid en zijn manier van reflectie typeren hem... Hij heeft altijd het accent gelegd op het huiselijke, het gemoedelijke, het gewone leven en is daar heel bewust mee bezig geweest. Hij was ook wel een beetje een controlefreak en erg gesteld op netheid. Hij stond open voor alle ideeën maar wilde toch altijd het laatste woord en de definitieve beslissing nemen. Maar dat was bij hem vooral ingegeven vanuit het gevoel dat hij over de centen wilde waken als een goede huisvader. Hij heeft de financiën ook altijd goed

beheerd, want het was niet altijd evident om subsidies te krijgen. Maar ik ken Paul ook als een fijne mens met een goed gevoel voor humor. Ik verlies in elk geval een maatje!"

Griet Gonnissen startte in 1994 als interim in de bezigheidshome, wat nu is geëvolueerd tot begeleidster van de Huisjes: "Ik had een opleiding gevolgd als orthopedagoge. In al die jaren is er wel een en ander veranderd: nu is er veel meer aandacht voor gelijkwaardigheid en inspraak van de gasten dan vroeger. Rond het jaar 2000 zijn we gestart met onze buitenprojecten, met 2 gemeenschapswoningen, meer externe individuele woningen die ook een keuken hebben. Als begeleider kunnen we de gasten die zelfstandig wonen bijstaan bij elke hulpvraag. Dat kan zijn om hen te helpen met hun administratie, in het huishouden,

bij het boodschappen doen. Kortom, we houden gewoon een oogje in het zeil of alles goed draait. De meeste gasten komen zelf vragen wat ze nodig hebben, maar soms hebben ze gewoon behoefte aan een babbel en dat kan ook natuurlijk. Ze kunnen meedoen aan allerlei activiteiten, eventueel samen koken enz. We maken altijd een maandelijkse planning waarop ze kunnen aangeven wat ze graag willen. Directeur Paul zie ik vooral tijdens vergaderingen, want met de buitenprojecten ben ik veel op de baan. We hebben vooral een goede verstandhouding en een losse samenwerking, maar ik heb zelf ondervonden dat hij op elk moment bereikbaar is als je een acuut probleem hebt.”

Delphine Rommelaere doet haar job als wooncoördinator erg graag: “Zo’n 5 jaar geleden ben ik hier

begonnen met een tijdelijk contract, als begeleidster van de Huisjes. Sinds september 2018 heb ik vooral een administratieve taak, maar die wel heel gevarieerd is. Als wooncoördinator ben ik het eerste aanspreekpunt voor de begeleiders. Ik organiseer onder meer de uurroosters en neem vooral organisatorische en administratieve zaken voor mijn rekening, maar toch ga ik nog regelmatig langs bij de leefgroepen, want ik wil die voeling, die band behouden. Belangrijk is dat je in je job je passie kunt vertalen en dat je je met volle ‘goesting’ kunt inzetten. Havenzate voel ik aan als mijn tweede thuis. Directeur Paul zie ik als een correcte en goede directeur die er altijd staat voor zijn personeel en zijn gasten. Hij is altijd bereid tot overleg en geeft met plezier aanvullend advies of commentaar maar als personeel geeft hij je ook veel vrijheid.”

Kathlijne Louwagie is als vrijwilliger begonnen bij Havenzate in 1985, maar werd dan aangesteld als begeleider-opvoeder: “Toen bestond mijn huidige functie ‘ergotherapeute’ nog niet. We ondersteunden toen 6 cliënten in het ‘bezigheidstehuis’, de voorloper van de dagbesteding. In 1990 ben ik officieel gestart als ergotherapeute, een job die ik heel graag doe. Het mooie zit hem in de kleine dingen: wat schuilt er achter iemands gedrag, het is een uitdaging om die authenticiteit te ontdekken, ook als een cliënt zich soms moeilijk verbaal kan uitdrukken. Daarbij is de wisselwerking met gebarentaal een prima hulpmiddel. Een dagbestedingsproject waar ik me helemaal in kan vinden is ‘Buren bij Kunstenaars’. Onze cliënten daarbij begeleiden is bijzonder boeiend, want je ziet onze mensen groeien. Het is onze taak om hun groeimogelijkheden te stimuleren. Dat brengt me

automatisch bij onze directeur Paul. Hij is zelf een kunstminnaar en heeft een goede visie en ideeën rond kunst: je kijkt naar kunst omwille van het kunstwerk, ongeacht wie het heeft gemaakt. Een kunstwerk spreekt je aan of net niet. Pauls liefde voor kunst en zijn zin voor esthetiek vertaalde zich soms in praktische dingen, zoals het aanschaffen van hulpmiddelen voor onze cliënten. Dan stelde hij als voorwaarde dat 'ze moeten voldoen aan design en gebruiksgemak'. Hij zei dan: 'waarom zouden hulpmiddelen oubollig moeten zijn?'. Als ik terugblik op de periode dat ik heb mogen samenwerken met Paul, dan stel ik vast dat het gigantisch is hoe Havenzate is geëvolueerd van iets kleinschaligs naar wat het vandaag is. Daarbij was Paul er altijd als het nodig was, zowel in moeilijke als in goede periodes."

Els Delanghe is woonbegeleidster

sinds 1991: "In 1990 heb ik hier kort stage gelopen, en na een korte tussenperiode in de Lovie ben ik begonnen met de begeleiding van zowat alles: wonen, werken... want alles was veel kleinschaliger en alles werd met het hele team besproken. Intussen zijn er heel wat extra functies bijgekomen, zoals sociaal assistent en orthopedagoog. De lat ligt nu ook veel hoger op het vlak van kwaliteitsnormen. Vroeger ging het meer om 'bezighouden' van onze cliënten, in grotere groepen van meer dan 10 personen. Alles gebeurde in een kleine ruimte: werken, eten, ontspannen... en er werd meer geïmproviseerd. Vandaag is alles veel meer geïndividualiseerd en spelen we in op ieders mogelijkheden, we vragen onze cliënten wat hen interesseert, en er is ook veel meer aanbod. Vroeger gingen we bijvoorbeeld met de hele groep zwemmen of naar de markt.

Nu zijn de groepjes veel kleiner. Er zijn ook leuke anekdotes uit de tijd dat directeur Paul hier zelf nog woonde. Als er iets aan de hand was, dan stond hij er onmiddellijk, soms in de hele vroege of late uurtjes, in zijn peignoir...

Johan Vanelslander is ook een van de eerste medewerkers: "Ik ben 33 jaar begeleider en Els was mijn stagiaire. Ik ben ook coördinator van het kwaliteitshandboek. Volgens het kwaliteitsdecreet van de overheid moet elke instelling zelf een procedure uitwerken inzake onder meer de privacybescherming en respectvolle omgang met de bewoners. Ik hoor zelf die term niet graag, maar ik ben een van de leden van het kwaliteitsteam en stuur het team een beetje aan. Directeur Paul is daar altijd heel sterk bij betrokken geweest. Zo zette hij zich altijd in voor duurzaamheid en kwaliteit in Havenzate, en daarbij ging

hij altijd heel milieubewust te werk. Zo moest alles uit de grote moestuin en de boomgaard die Havenzate destijds had, verwerkt worden in de keuken. Wat Paul ook erg siert is dat hij nooit mensen met een beperking in de kou liet staan. Zelfs wanneer hij twijfels had of ze in aanmerking kwamen voor een plek in Havenzate, zei hij: 'geef ze een kans' of hij zocht een oplossing."

Ilse Vanderhaeghe is al meer dan 10 jaar woonbegeleidster in de Huisjes: "Ik heb lang in Leuven bij de Bijzondere Jeugdzorg gewerkt, maar na een reorganisatie ben ik in de Westhoek beland. Het was een hele verandering toen ik na in sollicitatie in Havenzate terecht kwam, eerst in de leefgroep 'Juniors', later in de groep 'tehuis werkende', wat nu eigenlijk de Huisjes zijn. Mijn job is een beetje zoals een groot huishouden dat je moet onderhouden. Sommige

cliënten slagen erin de overstap naar zelfstandig wonen te maken, maar dat lukt niet bij iedereen. We ondersteunen ze op zoveel mogelijk vlakken, ook emotioneel of bij hun gevoel van eenzaamheid. Ik heb vastgesteld dat directeur Paul altijd heel sterk betrokken was bij alle bewoners van Havenzate. Zelfs op zondag kwam hij langs om te kijken hoe het was. Helemaal in het begin maakte ik een epilepsieaanval mee van een van de gasten en ik was een beetje in paniek. Onmiddellijk belde ik Paul, maar voelde mij toch een beetje gegeneerd. 'Ik heb liever dat je mij een keer te veel bent dan één keer te weinig' zei hij toen."

Vincent Evrard zwaait de scepter en de pollepel in de keuken van Havenzate: "Ik heb een aantal jaren in de horeca gewerkt en een 7de jaar opleiding grootkeuken gevolgd. Het is hier heel anders werken dan

in een restaurant natuurlijk. Voor de gasten in Havenzate is eten ontzettend belangrijk. Je merkt meteen of ze tevreden zijn, of ze iets lekker vinden of niet. Elke week mag er iemand van elke leefgroep kiezen wat er op het menu komt. Daar zorg ik dan voor, in de mate van het mogelijke uiteraard. Nog altijd is spaghetti de grote topper. Eén van de gasten komt op dinsdagmorgen een handje toesteken en helpt me bij het groenten snijden, als vorm van dagbesteding. Alle gasten kijken uit naar feestelijke gelegenheden, want dan zorg ik als chef ook altijd voor een culinair extraatje. Zo stond er op het kerstmenu een rijkelijke vissoep, een traditionele gevulde kalkoen en een ijstaart. Directeur Paul hecht veel belang aan seizoensgebonden en verse producten, maar hoewel de appelboomgaard mooie appels oplevert, houdt hij helemaal niet van

warm fruit. Appelmoes is niet aan hem besteed. De nieuwe directeur Pascal houdt dan weer niet van gestoofd witloof..."

Patrick Claeys werkt reeds 34 jaar als kok in Havenzate en heeft al heel veel meegemaakt: "Ik startte halftijds in Havenzate in combinatie met een tewerkstelling in restaurant Belfort op de markt in Veurne. Na mijn legerdienst kon ik voltijds aan de slag omdat het aantal bewoners groeide. Mijnheer Pierre-Paul heeft al veel gedaan voor mij, altijd op een correcte manier. Hij heeft altijd goed voor me gezorgd, soms té goed. Ik bracht hem graag een kopje koffie en dan praatten we wat bij."

Het onderhoudsteam zorgt dat alles 'spic & span' is in Havenzate
Shauny Ollevier was in de zomer

2018 al 3,5 jaar vrijwilligster: "Zo heb ik Havenzate en directeur Paul leren kennen. Ik merkte dat hij heel erg betrokken is bij de 'gasten' en nooit nalaat om iedereen te begroeten. Ik voelde mij hier erg goed in die huiselijke sfeer, en wat ik heel graag wilde was zelf betrokken zijn bij al die mensen. Zo werk ik hier nu al meer dan zes maanden in de poetsdienst en mijn werk voelt aan als een tweede thuis!"

Ingride Flahou werkt ook bij de onderhoudsdienst: "Ik ben hier in januari 2001 terechtgekomen als tijdelijke 'vervanger' voor drie maanden, maar toen er iemand wegging, ben ik gebleven. Misschien was mijn persoonlijke relatie met directeur Paul niet altijd rimpelloos, maar hij is zeker een goede baas! Altijd toont hij begrip voor iemands

thuissituatie, en hij heeft een collega ooit slaapgelegenheid aangeboden! Hij is ook niet de werkgever die ons achter onze rug controleert en we mogen gerust eens een koffietje drinken!"

Angela Deblieck is één jaar in dienst: "Ik werkte voorheen met een tijdelijk contract bij Familiehulp, en ik ben blij dat ik hier een vast contract heb gekregen. Ik vind dit een hele fijne werkplek, je hebt hier echt een thuisgevoel. Omdat ik graag voor mensen zorg, wil ik terug gaan studeren, voor verpleegkundige! Directeur Paul heb ik leren kennen als iemand die je elke dag begroet, iemand die altijd luistert en altijd bereid is om een oplossing te zoeken voor elk probleem."

Hakop Silo heeft Armeense roots maar trekt zich aardig uit de slag in

het Nederlands: "Ik werk hier nu 5 jaar in de onderhoudsploeg en het klikt zowel met de collega's als met de gasten. Over directeur Paul heb ik nog nooit iemand horen klagen: hij is altijd vriendelijk en probeert altijd een oplossing te zoeken als er zich een probleem voordoet."

Christel Pouchele belandde 9 jaar geleden op de onderhoudsdienst als tijdelijke vervangster van een zieke medewerker: "Zo heb ik ondervonden dat het een verschil is van dag en nacht, in vergelijking met het werk in een fabriek! Hier werk je met mensen, in een fabriek met producten. Dat is voor mij een enorme meerwaarde! Je schept een band met de mensen hier, en je merkt het meteen wanneer de gasten gelukkig zijn of hun dankbaarheid tonen. Van de omgeving word ik zelf ook gelukkig: wie heeft er een werkplek met zo'n mooi

uitzicht? De Huisjes in het groen, op de achtergrond het zicht op Veurne? Met directeur Paul had ik tijdens het werk nooit echt contact, maar op de feestjes die regelmatig werden gegeven, leerde ik hem kennen van een andere kant: als iemand die ook graag eens lacht!"

Virginie Lefèvre kwam 14 jaar geleden terecht op de onderhoudsdienst om iemand te vervangen in zwangerschapsverlof: "Vroeger werkte ik als assistent-gerante in een grootwarenhuis en ik had toch wel mijn bedenkingen bij die tijdelijke job in een instelling met mensen met een beperking. Maar die huiselijke sfeer hier is onbetaalbaar: het is alsof het je eigen thuis is en alsof je voor je eigen kinderen zorgt! Het raakt mij nog elke keer als ik zie hoe die gasten stralen als je zelfs maar een kleine attentie voor hen meebrengt! Ik ondervind ook dat directeur Paul respect heeft voor

wat je doet. Hij bedankt medewerkers voor hun inzet, en dat is mij ook al overkomen wanneer ik meehelp aan de organisatie van feestjes."

Sabine Fonteyne is het langste in dienst in het onderhoudsteam: "Dat is al 28 jaar geleden! Havenzate is mijn tweede thuis geworden en de gasten liggen mij nauw aan het hart. Ik zie ze allemaal even graag! Ik ken directeur Paul dus al heel lang! Ik denk nog terug aan de beginperiode: dan stuurde hij op een mooie zomerdag iemand om ijsjes naar Verdonck, en dan aten we die allemaal samen buiten op. Als hij verjaarde kreeg iedereen een gebakje, en als de gasten verjaarden was er steevast een verjaardagstaart, maar ook als collega's trakteren we elkaar af en toe. Dus heb ik alleen maar lof voor directeur Paul!"

Projectwerking Care∞Work - Special Olympics - SMOG

Havenzate en InterWest slaan de handen in elkaar voor project CARE∞WORK

Om de instroom van doelgroep-medewerkers te ondersteunen, investeerden Havenzate en InterWest in de aanwerving van twee begeleiders arbeidsprojecten die mensen met een beperking structureel kunnen activeren op de arbeidsmarkt. De directie van Havenzate vzw en InterWest vzw heeft bewust gekozen voor een volledig nieuw concept in de sociale economie. Dankzij het project Care∞Work kunnen zij aan mensen met een beperking duurzame tewerkstelling aanbieden en tegelijkertijd extra opdrachten voor klanten tot een goed einde brengen. InterWest is een maatwerkbedrijf

met als hoofdactiviteiten co-packing, houtbewerking, diensten, inhouse en diverse losse opdrachten zoals het samenstellen van promotiemateriaal. De begeleider staat mee op de werkvloer, stuurt de werknemers aan en zorgt voor een correcte uitvoering zowel op het gebied van kwaliteit als rendement. De begeleider staat ook in voor aansluitende begeleidingsmomenten tijdens maaltijden en transport. Dit project resulteert in een gevoelige verhoging van de instroom van medewerkers. Voor de cliënten van Havenzate die bij InterWest werken wordt er ook rekening gehouden met ieders eigenheid, mogelijkheid en met hun interesse, waardoor ze sterker gemotiveerd blijven. De medewerkers die worden tewerkgesteld in Diksmuide worden opgehaald en gebracht onder begeleiding en kunnen samen lunchen. Zo krijgen ze ook

een gevoel van geborgenheid. Op die manier ontstaat er een win-winsituatie, want ook de productiecijfers van het bedrijf worden daardoor op niveau gehouden.

10 medailles op de Special Olympics

In 2018 stuurde vzw Havenzate een team van 10 enthousiaste sportievelingen tussen de 29 en 51 jaar naar de Special Olympics in Doornik, en ze keerden terug met een mooie voorraad medailles! Kurt Hintjes won goud voor de triatlon, Pascal Vanheste voor de 50 m vrije slag zwemmen en Caroline Dumortier kreeg zilver voor haar triatlonprestatie. Het badmintonpluimpje van Nathalie De Ruyck was goud waard, en Regine Dezeure en Nancy Nobels behaalden een bronzen medaille in het badminton.

Stefanie Verhaeghe deed mee aan de 100 en 200 m lopen en is trots op haar bronzen medaille die ze voor die prestatie kreeg: "Kurt, Nancy Lamaire en ikzelf hebben ook al meegedaan aan de Europese Spelen in Antwerpen."

Goedele Rys, die 1500 en 5000 m liep, is enthousiast: "Het was een positieve ervaring, zeker ook omdat we zo'n toffe bende zijn. Onze begeleiders coaches verdienen een pluim omdat ze ons altijd 'courage' hebben gegeven! We trainen elke dinsdag, volgens een schema, maar ik ga ook wel apart lopen, op de Finse piste, en ik heb

meegedaan aan 'Start to Run'. Lopen is voor mij een microbe!"

Caroline Dumortier deed voor de 5de keer mee: "De eerste keer speelde ik badminton, dit was mijn derde triatlon. Maar het is welletjes geweest! Want eigenlijk heb ik het niet zo met zwemmen... Ik kan het wel goed, maar ik ben doodsbang om water binnen te krijgen, want dan ga ik hyperventileren! Maar ik blijf zeker wandelen, ik doe mee aan de vierdaagse en aan de Nacht van Vlaanderen in Torhout."

Kurt Hintjes, die bij InterWest werkt, blijft trainen voor zijn drie triatlondisciplines: "fietsen doe ik meestal in mijn eentje, lopen doen we dikwijls met de groep, elke keer 10 tot 15 km. Om de twee weken duik ik het zwembad in."

Regine Dezeure speelde voor het eerst badminton in Kortrijk: "Dat was

zo'n 10 jaar geleden, met de broer van Caroline. Dan kwamen Caroline, Nancy Nobels en Nathalie De Ruyck erbij. Vrijdagvoormiddag gaan we fietsen met coach Bjorn en op zondag ga ik voetballen, in de G-ploeg, waar ik keeper ben. Ik ben fan van club Brugge, maar supporter natuurlijk voor de Rode Duivels en ik heb een boontje voor Thibaut Courtois en Simon Mignolet."

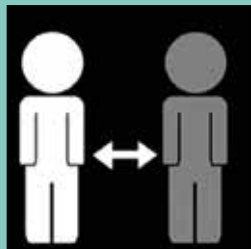
Pascal Vanheste deed voor de tweede keer mee: "Nu won ik goud in de 50 m vrije slag. Vorig jaar viel ik uit de boot... Ik werd gediskwalificeerd omdat ik te snel had gezwommen! Ik train 2 keer per week in het zwembad van Veurne, en ik ga ook graag fietsen en wandelen."

Dirk Dasseville leverde een mooie prestatie in de 25 en 50 m vrije slag zwemmen. "Op dinsdag train ik met

Welke picto en welk SMOG-gebaar horen bij het woord?

GEBAREN

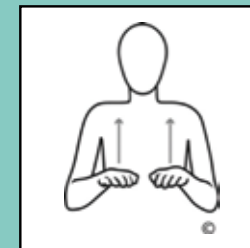
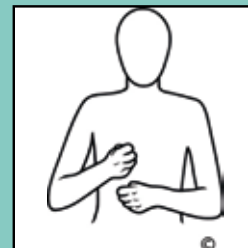
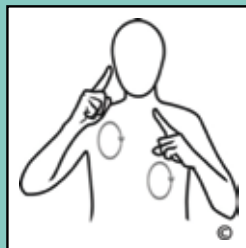
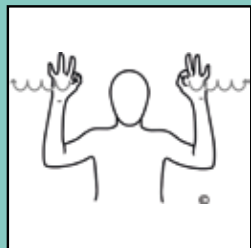
FEEST

BEGELEIDER

WERKEN

Oplossing: p 70

onze coach en Stefanie” zegt hij. “Dat kan ik combineren met mijn werk in de Zonnebloem, waar ik zorg voor de schotels en de drankaanvulling. Ik doe ook mee aan loopwedstrijden zoals ‘Laat mie moar lopen.’”

Nathalie De Ruyck is trots op haar gouden medaille: “Ik begon met badminton in 2010 en vond dat ‘geestig’. Meestal speel ik in de sporthal met Regine. Ik speelde ook netbal op school, ga om de 2 weken zwemmen en fiets naar mijn werk bij InterWest.”

Nancy Nobels deed vroeger al mee aan de triatlon: “Ik heb een tijdje stilgelegen, maar koos nu voor badminton. Recent deed ik mee met Levensloop in Koksijde.”

Nancy Lamaire is al meer dan 5 jaar van de partij op de Olympics: “Zwemmen doe ik dikwijls samen met

onze coach, maar ook met Dirk en Pascal. Ik spring ook regelmatig op de fiets. Om naar mijn werk in Yserheem Diksmuide te gaan, neem ik de trein. Daar zorg ik voor de tafels: afruimen, afwassen... en dat wissel ik af met mijn werk in de Zonnebloem in Veurne.”

SMOG-initiatief

SMOG staat voor ‘Spreeken Met Ondersteuning van Gebaren’

en is een ondersteunende communicatievorm die mensen met een communicatiehandicap helpt om zich met behulp van eenvoudige gebaren makkelijker uit te drukken. Lore Winnock, woonbegeleidster van leefgroep De Kwinte, maakte er haar eindwerk over aan het cvo Miras in Kortrijk. Het basispakket bestaat uit 500 gebaren waarbij vooral kernwoorden worden gebruikt, die worden

aangeleerd aan de hand van spelletjes en een SMOG-map. Visualisaties zijn erg belangrijk voor mensen met een handicap en daarom krijgen alle cliënten van Havenzate ook een pictogenda waarin alles structureel en uniform wordt voorgesteld. Want aan structuur, een betrouwbare houvast, hebben alle cliënten behoefte.

Havenzate vandaag

Havenzate vzw is een ondersteuningscentrum waar volwassen personen met een handicap worden opgevangen en begeleid.

Havenzate bekijkt welke van de aangeboden ondersteuningsvormen het meest geschikt is voor elke cliënt: individuele of groepsbegeleiding. Er wordt rekening gehouden met de individuele capaciteiten en interesses van elke cliënt, zodat iedereen kan

kiezen uit verschillende dagateliers bij de dagondersteuning, maar ook in vrijetijdsmomenten. Cliënten kunnen ook gebruik maken van de logistieke service van Havenzate.

De bewoners van Havenzate worden ook wel cliënten of gasten genoemd. Volgens de laatste officiële benaming zijn het zelfs 'budgethouders'. Dat schept wel eens verwarring, maar die is louter te wijten aan de evolutie in de terminologie in de loop der jaren.

Het dienstverleningsaanbod begeleiding bestaat uit:

Aanbod woonondersteuning:

Havenzate biedt verschillende woonvormen aan. In functie van de ondersteuningsvraag kan je kiezen voor **permanente begeleiding** of **wonen met meer zelfstandigheid**.

Residentieel wonen: in het hoofdgebouw van Havenzate (Leefgroepen Karpel, Kwinte en Spieker) wonen de cliënten die nood hebben aan permanente ondersteuning en zorg op alle vlakken in het dagelijks leven. In de woningen op het domein van de vzw (de Huisjes) verblijven de mensen die zelfstandiger wonen, maar ze kunnen altijd onmiddellijk een beroep doen op een aanwezige begeleider.

Inclusief wonen: de twee huizen van de vzw in Veurne, Pannestraat 197 en Noordstraat 159, en de mensen die volledig zelfstandig huren, krijgen op regelmatige basis begeleiding vanuit het ondersteuningscentrum en kunnen ook een beroep doen op de permanentie hiervan. In die laatste initiatieven zijn er ook een aantal diensten waarbij ze eventueel specifieke ondersteuning kunnen

krijgen: OCMW, dienst geestelijke gezondheidszorg, poetshulp, familiehulp, thuisverpleging, enz.

Aanbod dagondersteuning

Voor de mensen van Havenzate en ook voor personen die er een beroep willen op doen, die niet kunnen werken in het regulier beschermd circuit, maar ook voor de mensen die werkloos zijn, deeltijds werken of al op pensioen zijn, organiseert vzw Havenzate intern dagactiviteiten of kunnen de mensen deelnemen aan activiteiten van externe organisaties.

De verschillende ateliers bieden een waaier aan activiteiten aan: bloemschikken, kaarsen, papier, vorming, houtbewerking, enz., en producten die al dan niet kunnen verkocht worden.

Er is ook de mogelijkheid om aan

'begeleid werken' te doen. Dat betekent werken in een gewoon tewerkstellingsmilieu, onder begeleiding, waarbij een of meerdere deeltaken uitgevoerd worden gedurende een beperkt dagdeel.

Vrijetijdsaanbod

Op avondmomenten en in het weekend staan er gevarieerde activiteiten op het programma:

- sportactiviteiten: zwemmen, lopen, fietsen, enz.
- uitstappen die we plannen via onze maandkalender
- deelname aan eigen activiteiten, bijvoorbeeld kookactiviteit
- en activiteiten van andere organisaties, zoals inclusie

Aanbod Rechtstreeks

Toegankelijke Hulp, zogenaamde RTH

Rechtstreeks Toegankelijke Hulp

is beperkte, handicap-specifieke ondersteuning waarvoor de persoon geen goedkeuring van het VAPH nodig heeft. RTH bestaat uit drie vormen: individuele begeleiding, dagopvang en verblijf. Mensen kunnen kiezen voor een van deze vormen of voor een combinatie ervan.

Aanbod logistieke service

De cliënten kunnen gebruik maken van het aanbod van de grootkeuken van Havenzate: verse maaltijden, dieetmaaltijden... Bij problemen of vragen op het gebied van onderhoud woning en/of appartement kunnen zij ook een beroep doen op onze diensten.

Wat betekenen de namen Karpel, Spieker en Kwinte

De namen die werden gekozen voor de leefgroepen werden in eerste instantie geïnspireerd door gebieden

en straten in regio Veurne. Maar elke benaming heeft wel degelijk ook een betekenis. Om het de gasten zo eenvoudig en duidelijk mogelijk te maken wordt elke leefgroep voorgesteld met een pictogram.

Het pictogram van **Karpel** toont een karper, die de link legt in de uitspraak (karper/karpel).

In het pictogram van de **Spieker** wordt de link gelegd met de afbeelding van een spijker.

Bij de **Kwinte** als geul of rivier verwijst de regenjas in het pictogram naar een K-way-regenjas die je nodig hebt bij een wandeling langs een rivier... K-way of 'KW' legt de link met de eerste twee letters van Kwinte.

Havenzate, het bestuur... een zoektocht naar centen

Fundraising-activiteiten

Na een aantal kleinschalige evenementen richtte de Lionsclub De Panne Westkust in 1971 voor het eerst een fundraising-activiteit in: een live concert van het Golden Gate Quartet. Meer dan 1900 betalende luisteraars mochten genieten van gospelsongs en spirituals. De opbrengst gaf de sociale kas het duwtje in de rug dat voor verschillende jaren de activiteiten zou helpen bepalen.

Onder impuls van Marc Van Eygen werden in samenspraak met verschillende serviceclubs van de streek 'interservice-feesten' georganiseerd ten bate van het nieuwe project. Dat gebeurde eerst in een tent op het terrein van Havenzate, later in

het vakantiecentrum Reigersnest.

In 1990 startte de reeks klassieke concerten op Paasmaandag in de O.L.V.-Ter Duinenkerk in Koksijde. Voor de 30ste editie in 2019 treedt het Symfonieorkest Vlaanderen op, waarmee sedert 2008 een vaste samenwerking bestaat. Elk jaar krijgt het publiek in een altijd volle kerk een kwalitatief hoogstaand programma gepresenteerd.

Ook de Sylvester Party's die op oudejaarsavond werden georganiseerd tussen 2000 en 2010 genereerden een zeer belangrijke bijdrage.

Sedert enkele jaren wordt naast het Paasconcert ook een wijnbeurs "Ontkurkt" en een golftornooi ingericht

om de sociale kas nog meer armslag te geven. Voor deze drie activiteiten wordt bij de bedrijven en de ondernemingswereld in de Westkust maar ook ver daarbuiten met succes aangeklopt met verzoek tot financiële steun.

De bijeengebrachte middelen met deze fundraising-activiteiten stellen de Lionsclub in staat om jaarlijks een substantiële bijdrage te schenken aan Havenzate.

Vriendenkring Havenzate

De vriendenkring Havenzate wordt eind 2015 in het leven geroepen als alternatieve, broodnodige financiering voor de vzw Havenzate als blijkt dat de

Vlaamse bouwsubsidies van het VIPA uitblijven.

Voor het eerst in haar geschiedenis is Havenzate verplicht een beroep te doen op een lening bij de bank om de nieuwbouw te kunnen realiseren, want Havenzate is volledig autonoom en kan op geen enkele parastatale of officiële instantie een beroep doen.

Deels met eigen middelen, deels met steun van de Vriendenkring, deels door het aangaan van een lening kan de nieuwbouw van het hoofdgebouw gerealiseerd worden (kostprijs € 2.750.000).

In februari 2016 gaf de raad van bestuur van vzw Havenzate groen licht voor de realisatie van de nieuwbouw van het hoofdgebouw. Die beslissing was pas mogelijk door de historisch lage stand van de rente

en de belofte, het engagement van Lions Club De Panne Westkust van een jaarlijks gift van € 25.000. Dan pas heeft het bestuur van vzw Havenzate de leningsbrief ondertekend met volgende modaliteiten: bedrag van € 2.000.000 terug te betalen over 20 jaar met een vaste rentevoet van 1,47%.

In de toekomst zijn ook de vissershuisjes in de tuin en de woonhuizen in de stad op hun beurt aan vernieuwing toe. De strengere eisen inzake wonen en de invoering van het persoonsvolgend budget (= PVB is een budget op maat waarmee de cliënt zorg en ondersteuning kan inkopen) verplichten Havenzate tot een versnelde aanpak van de huisvesting.

Daarom wordt er op zoek gegaan naar maatschappelijk engagement in de regio: naar bedrijven, mensen,

patrimoniumfondsen, die filantropisch geëngageerd zijn en Havenzate een warm hart toedragen. Het engagement bedraagt € 25.000 gespreid over 5 tot 10 jaar. Daardoor treden die donateurs of bevriende serviceclubs toe tot de Vriendenkring Havenzate.

Om tot een duidelijke opsplitsing te komen tussen het operationele luik en het ondersteunende luik is een bijkomende vzw nodig die enkel als doel heeft de nodige fondsen bijeen te brengen om nieuwe noodzakelijke projecten in de toekomst voor Havenzate mogelijk te maken.

Eind 2018 wordt de Vriendenkring omgevormd tot de vzw Vriendenkring Havenzate. Door de gewijzigde financiering vanuit de overheid is het belangrijk dat er tussen de werkingsvzw en de steunvzw (deze laatste ondersteunt via gerichte acties

Oprichting in
algemene vergadering
Havenzate vzw van 10 juni 2015

vriendenkring Havenzate

Met investeren creëer je jobs,
met filantropie creëer je levens comfort,
met de vriendenkring HZ creëer je beide.

DONATEURS VRIENDENKRING HAVENZATE

BRAET J-B bvba

COUCKE Stefaan & Tine

DE FRAEYE Paul-VAN CANEYT

DE SCHEEMAECKER Noel

DELATERE Julia

HEYVAERT Frank

KIWANIS VEURNE
ZILVERMEEUW

RONDE TAFEL 65 DE PANNE

ROTARY NIEUWPOORT

SOROPTIMISTEN
INTERNATIONAL
VEURNE-WESTHOEK

STREAMOVATIONS BVBA

TRAPEGEER NV.

de vzw financieel) een transparant onderscheid kan gemaakt worden.

Op het einde van datzelfde jaar heeft de vzw Vriendenkring Havenzate reeds meer dan € 320.000 bijeengesprokkeld.

Met investeren creëert men jobs, met filantropie creëert men levenscomfort. Met de vzw Vriendenkring Havenzate creëert men beide! Of anders gezegd: filantropische investeringen zorgen voor sociaal rendement. Geen band-werk maar bind-werk!

Leden Algemene Vergadering vzw Vriendenkring Havenzate:

- De heer Luc DECRAMER, voorzitter
- De heer Paul DE FRAEYE, bestuurder
- De heer Etienne VERDEGEM, bestuurder
- De heer Lieven DEHAENE, bestuurder

- De heer Carlos VERHELST, bestuurder
- De heer Steven DECOCK, bestuurder

Donateurs Vriendenkring Havenzate sinds 2016:

- Braet JB. Bvba
- Stefaan en Tine Coucke - Deblauwe
- Paul en Nicole De Fraeye - Van Canneyt
- Julia Delatere
- Noël De Scheemaecker
- Frank Heyvaert
- Kiwanis Veurne Zilvermeeuw
- Ronde Tafel 65 De Panne
- Rotary
- Soroptimist International Veurne-Westhoek
- Streamovations bvba.
- Trapegeer nv.

Samenstelling raad van bestuur en algemene vergadering

Stichtingsvergadering

de vereniging is op 13.10.1970 als vereniging zonder winstoogmerk opgericht met identificatienummer 6883, voor onbepaalde duur door volgende stichters, allen van Belgische nationaliteit:

1. De heer Jacques CLAEYS
2. De heer Maurice DEBRA
3. De Heer Valentin COUCKE
4. De heer Henri DE CLIPPELE
5. De heer Roger VYVEY
6. De heer Edgard VERSCHELDEN

Samenstelling raad van bestuur Periode 1973 - 1992

De heer Jacques CLAEYS, voorzitter
De heer André PLATTEAU, secretaris
De heer Frans VERRIEST, bestuurder

Periode 1992 - 1998

De heer Jacques CLAEYS, voorzitter
De heer Frans VERRIEST, bestuurder
De heer Lieven DEHAENE, secretaris

Periode 1998 - 1999

De heer Jean COSAERT, voorzitter
De heer Frans VERRIEST, bestuurder
De heer Lieven DEHAENE, secretaris

Periode 2000 - 2013

De heer Jean COSAERT, voorzitter
De heer Lieven DEHAENE, secretaris
De heer Luc DECRAMER,
ondervoorzitter

Periode 2013 - 2015

De heer Jean COSAERT, voorzitter
De heer Lieven DEHAENE, secretaris
De heer Luc DECRAMER,
ondervoorzitter
De heer Etienne VERDEGEM,
bestuurder

De raad van bestuur is sinds juni 2015 tot op heden samengesteld uit volgende personen die gemachtigd zijn de vereniging te vertegenwoordigen:

De heer Luc DECRAMER, voorzitter
De heer Paul DE FRAEYE,
ondervoorzitter
De heer Lieven DEHAENE, secretaris -
bestuurder
De heer Etienne VERDEGEM,
bestuurder

De huidige ledensamenstelling van de algemene vergadering van de vereniging Havenzate vzw:

1. de heer Paul DEBRUYNE, Fifty One
2. De heer Luc DECRAMER, Lions
3. De heer Paul DE FRAEYE, Lions
4. De heer Lieven DEHAENE, Lions
5. De heer Alain DELAHAYE, Lions
6. De heer Christian DEPLA, Lions
7. De heer Frank HEYVAERT, Lions
8. Mevrouw Tine PEETERS,
Soroptimist
9. Mevrouw Martine PRIEM, Kiwanis
Zilvermeeuw
10. De heer Peter VANMARCKE,
Ronde Tafel
11. De heer Etienne VERDEGEM, Lions
12. De heer Jan VETTERS, Rotary

Afscheid nemen

Urbain VERRUE
(27.09.1953 - 07.07.1991)

Anette D'HONDT
(20.12.1939 - 19.04.1992)

Roger DESAEVER
(07.07.1945 - 25.04.1998)

Albert BRYXIS
(11.01.1945 - 26.05.1999)

Guy DEPREZ
(18.03.1960 - 02.05.2000)

Freddy CORNELIS
(11.12.1946 - 22.06.2003)

Colette SCHERPEREEL
(10.06.1945 - 25.11.2004)

Henri (Freddy) BRUNEEL
(06.05.1937 - 01.08.2005)

Raf BRUYNOOGHE
(22.03.1950 - 23.01.2006)

Jean BERTELS
(27.10.1940 - 22.08.2006)

Hilda DERUYTER
(14.07.1942 - 23.04.2010)

Gilbert LAGROU
(08.08.1929 - 24.12.2010)

Hieronymus (Ronny) DEPLANCKE
(23.08.1946 - 31.01.2011)

Eddy VANMASSENHOVE
(15.11.1957 - 31.05.2014)

Johan VANDERSTEDÉ
(03.08.1931 - 18.03.2015)

Hugo DEMOL
(17.04.1950 - 28.06.2017)

Emiel VILAIN
(31.08.1931 - 30.09.2017)

Danny LOUWAGIE
(12.03.1955 - 08.03.2018)

Freddy DUMAREY
04.10.1944 - 28.09.2018)

Paule George, die haar collega's en onze bewoners veel te vroeg heeft verlaten op 4 oktober 2018. Paule begon haar loopbaan bij Havenzate op 8 december 1994. In oktober 2004 werd ze aangesteld als hoofdbegeleidster. Ze was een gewaardeerde collega met wie iedereen graag samenwerkte. Paule droeg alle cliënten een warm hart toe, en ze was ook zelf graag gezien door alle gasten.

Dank aan...

- Lions Club De Panne Westkust, die sinds 1973 de vzw Havenzate heeft opgenomen als hun eigen werk, en al die jaren enorme inspanningen heeft gedaan om elk jaar opnieuw heel wat financiële middelen bij elkaar te sprokkelen om de werking van de vzw uit te bouwen en die eveneens het bestuur van de vzw uitmaken.
- alle officiële instanties waaronder:
 - het Vlaams Agentschap voor Personen met handicap
 - het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden
 - de Provincie West-Vlaanderen
 - de Nationale Loterij
 - de gemeenten Veurne, De Panne, Nieuwpoort, Koksijde, Alveringem en Lo-Reninge
- de andere echelons van Lions Club voor hun rechtstreekse financiële inbreng en hun belangstelling voor het werk.
- alle serviceclubs uit de brede Westhoek waaronder: ROTARY, SOROPTIMISTEN, KIWANIS ZILVERMEEUW, RONDE TAFEL, ROTARACT, FIFTY ONE, KIWANIS.
- de leden van de VRIENDENKRING HAVENZATE voor hun belangrijke financiële inbreng aan de vzw bij de huidige en toekomstige realisatie van projecten van de vzw.
- alle personeelsleden van Havenzate vzw voor hun inzet voor de doelgroep
- en aan iedereen die rechtstreeks of onrechtstreeks heeft bijgedragen aan de uitwerking, moreel, materieel, financieel door eigen inzet,... aan de realisatie van de doelstelling van de vzw.

Doe een gift

Giften zijn mogelijk via een traditionele bankoverschrijving. Jouw gift is dan meer dan welkom op rekeningnummer BE15 3840 4492 5030. De vzw is erkend door de FOD Financiën en voor giften vanaf 40 euro ontvang je een fiscaal attest. Elke gift maakt voor ons het verschil. Contacteer ons voor meer info.

HELP MEE BOUWEN AAN ONZE TOEKOMST,
STEUN HAVENZATE .

Havenzate vzw is een autonoom ondersteuningscentrum voor volwassen personen met een verstandelijke beperking, erkend binnen het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH).

Elke schenking, legaat of engagement maakt voor ons het verschil !

LID worden van de VRIENDENKRING HAVENZATE

- via engagement, intentieverklaring, waarbij gedurende een termijn van ongeveer 5 jaar een minimum bedrag van 5.000 euro per jaar geschonken wordt, waarbij een fiscaal attest wordt afgegeven.
- via een éénmalige schenking van een substantieel bedrag waarbij, een fiscaal attest afgegeven wordt.
- via testament , ingeval van geen afstammelingen, is een duo-legaat een interessante oplossing , waarbij de betrokken persoon geen successierechten betaalt.
- via rechtstreekse testamentaire schenking .

Met investeren creëert men jobs, met filantropie creëert men levenscomfort, met de Vriendenkring Havenzate creëert men beide.

HAVENZATE vzw Noordstraat 136 te 8630 Veurne, tel.: 058 313 693
rekeningnummer: BE15 3840 4492 5030
www.havenzate.be directie@havenzate.be
ondernemingsnummer: 0407 671 895

Contactgegevens

Havenzate vzw

Noordstraat 136 te 8630 Veurne

058/31.36.93

directie@havenzate.be

www.havenzate.be

Ondernemingsnummer:

0407671.895

Oplossing (p54)

FEEST

GEBAREN

BEGELEIDER

WERKEN

De naam 'Havenzate'

Advocaat Maurice Debra, een van de stichtende leden, kwam op het idee om de vereniging 'Havenzate' te noemen. Die naam kan op verschillende manieren worden geïnterpreteerd. In het Overijsselse dialect (NL) noemde men een hofstede 'hovesate'. Later werd 'havezate' een versterkt huis of een hoeve, gebouwd op een zandrug in de directe omgeving van water en gelegen aan een toegangsweg en waarop het 'recht van havezathe' lag. In de 15de eeuw werd er rond de meeste huizen een wal opgeworpen, waardoor meteen een gracht ontstond. In de Vlaamse interpretatie, die wij het beste aanvoelen, kunnen we de samenstelling 'havenzathe' opsplitsen in 'haven' en 'zate'. 'Haven' verwijst dan naar 'have en goed' of 'bezit, goed'... 'Zate' duidt ook op een plaats waar in getijwater een schip kan worden drooggezet en beschutting vond. In een andere betekenis is het een ondergrond waarop een constructie kan worden gebouwd. In het oud-Vlaams heeft 'Havenzate' ook de betekenis van een nederzetting, een versterkte hoeve, een grote boerderij, een riddersmatig goed. In religieuze context krijgt het de betekenis 'Tuin van Eden'.

Alle medewerkers, directie en bestuur hopen vooral dat HAVENZATE een veilige plaats, een PARADIJS is voor alle 'cliënten' of beter gezegd, alle bewoners of gasten.

